

Evangelis del diumenge de la I setmana d'Advent: cors enamorats

Evangelis i comentari del 1r
diumenge d'Advent (Cicle C).

“Lavors veuran el Fill de
l'home venint en un núvol amb
gran poder i majestat”.

Comença l'Advent, un temps per
deixar-nos desposseir de la
nostra vida rutinària i omplir-
nos d'esperances, llums al cor,
anhels de plenitud i així
puguem donar glòria a Déu
amb la nostra vida.

Evangelis (Lc 21, 25-28. 34-36)

Després hi haurà senyals prodigiosos en el sol, la lluna i les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb angoixa, alarmades pel bramul de la mar i per les onades embravides. La gent defallirà de por i d'ansietat pel que succeirà arreu de la terra, perquè fins i tot els estols celestials trontollaran.

Lavors veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb gran poder i majestat. Quan tot això comenci a succeir, redreceu-vos i alceu el cap, que el vostre alliberament s'acosta.

Vosaltres estigueu alerta: que l'excés de menjar o l'embriaguesa o les preocupacions de la vida no afeixuguin el vostre cor, perquè de cop i volta, com un llaç, us trobaríeu a sobre aquell dia, que caurà sobre tots els habitants de la terra. Vetlleu, doncs, i pregueu en tot moment perquè us pugueu escapar de tot això que ha de succeir i us pugueu

presentar sense temor davant el Fill de l'home.

Comentari

Comença l'Advent, temps litúrgic que ens prepara per a Nadal.

L'Evangelí d'aquest primer diumenge recull part del discurs escatològic de Jesucrist a Jerusalem els darrers dies de la seva vida.

Ens convida a aixecar la mirada i obrir els nostres cors per rebre'l.

L'Advent ens porta a Nadal, i des d'allà, a l'espera del retorn gloriós de Crist.

Ens crida a una trobada personal amb Ell: cada dia ens crida; cada dia ens vol treure de les nostres nuvolades, de les nostres angoixes,

dels nostres desànim i
desemparements.

Un temps per deixar-nos desposseir
de la nostra vida rutinària i omplir-
nos d'esperances, llums al cor, anhels
de plenitud.

L'Evangelí d'aquest diumenge ens
ensenya dues maneres de viure: amb
el cap elevat o amb el cor ofuscat.

El cristià està cridat a viure amb el
cap elevat, com a fills d'un Déu Pare,
que és Amor. Sabent descobrir la
grandesa del que ens envolta, de
l'amor de Déu que ens envolta en les
nostres situacions concretes i reals, a
la nostra família, a la nostra feina i
descans, als nostres amics.

Crist ens dona els seus llums, la seva
força, la seva vida per saber
descobrir-lo en cada cosa. Allà hi ha
Ell, esperant-nos, per omplir-nos de
la seva gràcia, de la seva manera de
viure i estimar.

Però moltes vegades vivim amb el cor ofuscat.

Els nostres problemes i dificultats, les nostres misèries i debilitats, els nostres temors, les nostres decepcions, els nostres egoismes i supèrbies, semblen tenir més força. Omplim els nostres anhels profunds de felicitat, d'abundància, de generositat, amb un aliment que no sacia, perquè vivim mirant-nos a nosaltres mateixos.

A l'Evangelí d'avui, Jesucrist ens dona la clau per viure cada dia amb el cap aixecat.

Ens crida a estar desperts i pregar.

Estar desperts d'aquest somni que sempre gira al voltant d'un mateix, que ens tanca a la nostra vida amb els seus problemes, alegries i dolors.

Un somni que ensopeix la nostra capacitat d'estimar i ser estimats, que

ens impedeix gaudir d'aquesta vida, que ens porta a perdre'ns el més bonic que hi ha: la bellesa de la creació, la cara dels nostres éssers estimats, la conversa tranquil·la, les passejades en companyia.

Ens perdem el millor: la presència real de Déu i dels altres.

I acabem omplint-nos de tristesa i avorriment, lamentant-nos i queixant-nos per tot.

Estar desperts per mirar més enllà de nosaltres mateixos: allà on Déu està mirant, allà on Déu vol dur-nos, els seus somnis d'amor per a nosaltres i per a aquest món.

Estar desperts per fer-nos preguntes que vagin al profund del nostre cor: com i per a qui vull gastar la meva vida.

En segon lloc, el Senyor ens crida a pregar.

Alçats, esperant Jesucrist perquè en cada estona de pregària redirigeixi els nostres pensaments i cors cap a Ell i cap als nostres anhels més profunds de felicitat.

L'esperem aixecats, resant, perquè ens obri cap als altres, perquè ens tregui de la nostra petitesa, perquè puguem mirar aquest món amb un cor enamorat.

Luis Cruz // Nubia Navarro -
Pexels

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-i-setmana-dadvent-
cors-enamorats/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-i-setmana-dadvent-cors-enamorats/) (31/03/2026)